

Exercici 2

A/ Anàlisi formal-estructural (3 punts en total. Cada apartat correctament contestat, 0,6 punts. Per cada resposta equivocada es restarà 0,1 punts al total)

1/ A

2/ D

3/ D

4/ C

5/ C (en aquest apartat la manera com està redactada la pregunta podria fer acceptable l'opció b/ ja que en realitat al llarg del desenvolupament sí que és cert que escoltem reminiscències d'un tema que ha aparegut en la introducció lenta (de la qual només s'ha sentit el final) però que, en canvi, havia estat del tot exclòs en l'exposició bitemàtica de l'*allegro*. Es tracta doncs, d'un tema nou i per tant la tria de l'opció b/ per part de l'alumne s'ha de considerar igualment com a correcta).

B/ Anàlisi estilística i de context (1 punt en total)

1/ C (El fragment escoltat s'inscriu en una forma general d' *Allegro* de sonata amb introducció lenta i doble exposició de la secció expositiva. El desenvolupament que té lloc després a partir del material expositiu fa preveure que després d'aquest desenvolupament hi haurà una tercera secció (reexposició) i la coda que conclourà la forma general del moviment

2/ Es tracta d'un fragment (final de la introducció- exposició i desenvolupament) del primer moviment de la Simfonia N°103 en Mi bemoll M "redoblament de timbals" de Joseph Haydn. N'hi ha prou que l'alumne situï la vida d'aquest compositor entre la tercera dècada del segle XVIII i la primera del XIX, i esmenti la seva nacionalitat austríaca. Fer constar que l'obra pertany al grup de les anomenades "simfonies londinenques" compostes amb motiu de les dues visites del compositor a la capital anglesa. L'estudiant ha de saber reconèixer que l'obra pertany a l'estil clàssic i ha d'esmentar almenys dues de les característiques fonamentals d'aquest estil: ple desenvolupament de l'escriptura orquestral; equilibri del fraseig melòdic amb l'articulació clara de la frase amb un primer període antecedent i un segon període conseqüent; desaparició definitiva del baix continu substituït per la sonoritat sostinguda dels instruments de vent; bitematisme característic de la forma sonata amb un primer tema en la tonalitat fonamental i un segon en la tonalitat de la dominant en la secció expositiva, mentre ambdós són reexposats en la tonalitat fonamental en la secció final.